

Op stap met de B(r)abelkaravaan

TEKST
WOUTER BULCKAERT
FOTO
ANNELIES STERCKX

Met de B(r)abelkaravaan bieden brugfiguur Annelies Sterckx en haar team van vzw De Mobil laagdrempelige opvoedingsondersteuning aan. Ouders met jonge kinderen zijn er welkom om te spelen en om er samen ervaringen uit te wisselen.

‘Al twee jaar trekken we naar het woonwagenterrein in Leuven met de B(r)abelkaravaan, een bestelwagen met tent en speelgoed. We installeren er een ontmoetingsruimte. De kinderen spelen er in de nabijheid van hun ouders, en die spreken over wat hen bezighoudt. Als begeleiders gaan we in op die babbels en interacties. Als een kind bang reageert wanneer mama uit het zicht is, dan praten we over geleidelijk afstand nemen tussen ouders en kinderen, of over de veiligheid van de kinderen. Als een kind gefascineerd is door spelmateriaal, dan gaat het gesprek over hoe de kinderen thuis spelen, of over het belang van spel om bij te leren.

We stellen ons nooit op als expert, want ouders zijn dat zelf. Wij faciliteren enkel de dialoog. Als ouders praten over hoe moe ze zijn na een moeilijke nacht doordat de kinderen slecht slapen, dan is dat heel herkenbaar. Dan praten ze daarover en wisselen tips uit. Daarin zit de sociale steun. We creëren een plek waar ouders even tot rust kunnen komen en kunnen ontsnappen aan hun dagelijkse zorgen over armoede en overleven.

We bieden ook kleine activiteiten aan zoals een kamp bouwen. Als de kinderen daar dan in en uit kruipen, kunnen we het hebben over wat het betekent om een plek te hebben, een

huis, of een plek in huis of in de maatschappij. Soms bakken we ook samen pannenkoeken of maken soep. Dan praten we over de eetgewoontes thuis, over hoe duur eten is, wat gezond eten is, of hoe leuk het als mama is om te zien dat de kinderen goed eten. Dat werkt heel verbindend: door het samen te doen, volgt het gesprek.

Alle gezinnen op het terrein hebben een fotoboek. Daar kleven we samen foto's in. Zo praten we over het leven van alledag: wat herinner je je van je eerste levensjaren? Hoe heb je je man leren kennen? Hoe verloopt een huwelijk bij jullie? En met knutselactiviteiten laten we aanvoelen wat kleuterschool of opvang kan betekenen. Als je dat op een respectvolle manier doet, oprecht interesse toont en volhoudt, dan bouw je een vertrouwensband op. Dan kan je als brugfiguur ook letterlijk de stap zetten naar opvang en school, die bezoeken en hun kinderen helpen inschrijven. Wees je er wel van bewust dat je werkt met een gekwetste groep die negatieve ervaringen heeft met school. Het vertrouwen is dus erg broos. Toch zien we resultaten. Mensen keren terug naar de activiteiten en beginnen die zelf mee te dragen. Zolang we maar de hand blijven uitsteken, tonen dat we er voor hen zijn, niet te indringend zijn, en hen zelf de regie laten behouden.’